

บทคัดย่อ

การบริหารจัดการเศรษฐกิจการเกษตรบนฐานวัฒนธรรมชุมชนนาเยี่ย อำเภอนาเยี่ย จังหวัดอุบลราชธานีการศึกษาข้อมูล การใช้แบบสอบถามศึกษาข้อมูล ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตทางการเกษตรของครัวเรือน ผลิตทางการเกษตรทางการเกษตรของครัวเรือน การจัดการผลผลิตทางการเกษตรของครัวเรือนการเกษตรที่สัมพันธ์กับประเพณีวัฒนธรรม ข้อมูลทั่วไปและบริบทชุมชน ใช้การตั้งประเด็นคำถาม แล้วให้ชุมชนทั้ง 5 หมู่ไปศึกษาและเรียบเรียงข้อมูลบริบทของชุมชน การศึกษาจากเอกสารของทางเทศบาลตำบลนาเยี่ย การสรุปและวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การแยกแยะข้อมูลลงตารางตามประเด็นดังนี้ ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตทางการเกษตรของครัวเรือน ผลิตทางการเกษตรทางการเกษตรของครัวเรือน การจัดการผลผลิตทางการเกษตรของครัวเรือน การเกษตรที่สัมพันธ์กับประเพณีวัฒนธรรม

จากการศึกษาพบว่า ข้อมูลเกี่ยวกับการผลิตทางการเกษตร หมู่ที่ 1 สามารถมีผลผลิตข้าว เพื่อจำหน่ายเฉลี่ย 347 กิโลกรัมต่อไร่ต้นทุนการผลิตอยู่ที่ 1,931 บาท หมู่ที่ 2 สามารถมีผลผลิตข้าว เพื่อจำหน่ายเฉลี่ย 214 กิโลกรัมต่อไร่ต้นทุนการผลิตอยู่ที่ 2,340 บาท หมู่ที่ 3 สามารถมีผลผลิตข้าว เพื่อจำหน่ายเฉลี่ย 253 กิโลกรัมต่อไร่ต้นทุนการผลิตอยู่ที่ 2,878 บาท หมู่ที่ 4 สามารถมีผลผลิตข้าว เพื่อจำหน่ายเฉลี่ย 303 กิโลกรัมต่อไร่ต้นทุนการผลิตอยู่ที่ 2,183 บาท หมู่ที่ 8 สามารถมีผลผลิตข้าว เพื่อจำหน่ายเฉลี่ย 452 กิโลกรัมต่อไร่ต้นทุนการผลิตอยู่ที่ 1,809 บาท จากข้อมูลพบว่า หมู่ที่ 3 มีจำนวนครัวเรือนในชุมชนมากที่สุด รวมถึงจำนวนของครัวเรือนที่ให้ข้อมูลมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 58 ของครัวเรือนทั้งหมดในหมู่ที่ 3 หมู่ที่ 3 หลักการเก็บข้อมูลครัวเรือนทำนาเฉลี่ยอยู่ที่ 17 ไร่ต่อครัวเรือนได้ผลผลิต 253 กิโลกรัมต่อไร่ใช้ต้นทุนในการผลิต 2,878 บาทซึ่งถือว่าเป็นจำนวนต้นทุนต่อไร่ที่สูงที่สุดกว่าทุกหมู่ทั้งนี้จากข้อมูลดังกล่าวนั้น อาจมาจากการให้ข้อมูล มากที่สุดจึงเป็นผลให้ตัวเลขมากที่สุดตามไปด้วยศักยภาพของชุมชน กลุ่มเกษตรอินทรีย์มีกิจกรรมที่ต้องดำเนินการร่วมกันคือ ในการทำนารวมอินทรีย์กลุ่มจักสาน ที่มาของกลุ่ม คือ จากเมื่อสมัยก่อนมีงานบุญ ชุมชนจะมีการประชาสัมพันธ์งานบุญ การทำเชิมนชี ผู้สูงอายุมักจะมาจักสานที่วัด เพื่อใส่เชิมนชี พอมีคนมาเห็นจึงขอซื้อ(เข้ามาขายของที่วัด เห็นแล้วอยากซื้อ) จึงเกิดความคิดการทำเพื่อขาย มีสถานที่สำคัญของชุมชนมีเขตอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำวังปลาพญา ยาง มีต้นยางอายุประมาณ 150 ปี ขนาด 9 คน โอบ มีประเพณี ความเชื่อ และภูมิปัญญาของชุมชน ที่มีการดำเนินการตลอดทั้งปี จากที่กล่าวมานั้นศักยภาพและทุนของชุมชนได้มีการนำเสนอต่อภายนอกอย่างต่อเนื่อง ทั้งต่อหน่วยงานราชการ เอกชน วิชาการ และภาคประชาสังคม แต่ยังขาดการเชื่อมโยงเรื่องดังกล่าวเข้าสู่มิติทางด้านเศรษฐกิจฐานรากและเศรษฐกิจชุมชน ทีมวิจัยจึงได้ร่วมกันวางแผนทางในการทดลองเพื่อให้ตอบโจทย์เรื่องเศรษฐกิจชุมชนร่วมกัน คือ การเพิ่มและพัฒนาศักยภาพคนในพื้นที่เพื่อสร้าง

-
ฐานเศรษฐกิจชุมชน การจัดการด้านต้นทุน ปัจจัยการผลิต และการตลาด การจัดการสภาพแวดล้อมให้เอื้อ
ต่อการเป็นฐานเศรษฐกิจ การสื่อสารบนฐานเศรษฐกิจของชุมชน นโยบายที่เอื้อต่อการจัดเศรษฐกิจชุมชน
ผลที่เกิดขึ้นจากการวิจัย คือการพัฒนาคน และคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน เกิดการสร้างงาน และรายได้
ภายในชุมชน เกิดจิตสำนึกการจัดการทรัพยากร วัฒนธรรมท้องถิ่น มีคนอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบทอด